

נוסחת הריבון

אן תנא דמתער תלמודא ביוון כו':
ג] א'תנשה: ג] (דומעקירל) לימא דב"י:
ד] הכי עילי קרבן שמוקיס:
ה] כ"גיי תבוב תאון צוה"ל גליון וחי קשיא הא לא קמי מתייר אס לא עמדה אלף אס עומדת אזי לא קשיא ב"ן עומדת אזי לאס לא עמדה ליכא דיוקא כ"כ אלב צמיר עמדה לאוסופי מאליה היכא דלא קמי צמתנין לא מוספיס וז"ה סברי תורפיה דהאי גברא משוס דחוח דרבוהא קמיה ולא היה סבוי דמיקוס מהתא לעולם וחי נדר נזירות אדעתא דקיימיה ריבעי קאמר וזילי היכא דקמת לא חילי עליה נזירות תורפיה ב"ן מוקיס הוונן ומקוס המורף כלומר שהוא עקרי של שער וזית דגכסי תורפיה דהאי גברא גילוי דעמו של זה ומשמע ב"ן לא היה מונח ממקוס המונע לימנה בנזקוס התורפה.
ז] הכי דבציון עצמו מן היין ארמא סיפא אמר ר' יהודה אף כשאמרו לאס לא אמרו אלף צאמרי הכי עלי קרבן שערד הימנה אס עומדת למ"ל ל"י יהודה למחדר למ"ק ממיה דפריה דלילו מ"ק מן קא מתפסין דלא מירי צברה דקא מהדר ל"י ר' יהודה לא שסתיה קבור שערד הימנה אלף שערד הימנו וזא מ"ק אחר דהאי מתפסי ב"ן וכל היכא דמתפסי ב"ן מן היכא למ"ד דלא הו מיר אלף ב"ן דאמר הריני מיר מבשרה כו' ה"ק' ואח"כ מהי"ד ואמר הריני מיר כו':
ח] ששויף קמיימא מתי תורה:
ט] עממא:

הגהות התוספות

- ז"ל ומתני'. 2. תיבת כך נמחק. 3. ז"ל עומדת. 4. ז"ל ז"ש סברי. 5. ז"ל אס און. 6. ז"ל דאס. 7. תיבות משס כל כ"ש אס נמחק וז"ל משמע לז"ש. 8. ז"ל אעיריה. 9. ז"ל דהא מ"ן מר. 10. ז"ל דכי. 11. ז"ל א"ח. 12. תיבת כאן נמחק וז"ל כיון. 13. ז"ל ותנאי. 14. ז"ל ארמא סיפא כו' מן קא כו'. 15. תיבת כו' נמחק. ומתחיל דתיורי הכי גריקוין אלף ב"ן דאמר כו' כ"ל. 16. ז"ל דהי הכי. ותבנית דלד"ר דקמת. 17. ז"ל דקאמר הריני. 18. ז"ל דתקן. 19. ז"ל שאיני ותבנית לא שאני נמחק. 20. חזי ז"ל מוכח. 21. ז"ל בנודר מבשרה לז"ש וכלכו כו'. 22. ז"ל דאס לא כן. 23. ז"ל כמו צמיר. 24. ז"ל והלא אפילו כל נדרו, כשמו כו'. 25. ז"ל בלא ומיבת אלב נמחק.

פ' הרא"ש

הריני נזיר מיין אם לא עמדה והי"ב סבורה פרה זו שאינה עומדת לא ע"י עצמה ולא ע"י אחרים וצריכה נזיר מ"ק אם לא עתמוד ותימה אם עומדת קתני וי"ל דהא לא קשיא ליה דומנין שמדולג התנא (א אהא' אבל עמדה מאליה שהוא עיקר החידוש ה"ל למתני' ולפי' בתרא א"צ להגיה המשנה הי"פ סברה פרה זו שאינה עומדת שאינה רוצה לעמוד ודומה הוא שתאמר בריצון הריני נזיר אם עומדת או לשון משל כאדם המסרב לעשות דבר ואמר אהא נזיר אם אעשור וסבירי בית שמאי דהמספר דברי פרה הוי כאליו הוא

ואמר הריני נזיר אם לא עמדינה לפי שהוא כועס עליה לפי שאינה רוצה לעמוד ואומר בלבבו אורכה אני אעמידנה ואם לאו אהא נזיר ועצמה או שהעמידה אחר וזה קורא מאליה כיון שהוא לא העמידה ב"ש סברי תורפיה דההוא גברא אוקמה בידיה גלוי דעתו כמו מניהה במקום התורף והורף שהוא גלוי השטור ועיקרו הוא לא אוקמה דמעצמה עמדה או אחריה העמידה וביה [סבת] לא היה דעתו אלא שתקום והא קמת ולא הוי נזיר. מי קמתפס בה מידי מה שיך לומר בדעתו היה שתאמר הפרה עלי כקרבן הא לא מתפסי בה מידי אלא אמר בפירוש הריני נזיר מיין: אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה והי"פ אלא פירושא בסבורה פרה זו שאינה עומדת שאינה חפצה לעמוד ונסתבה ואומרת אהא נזיר מופרשת ואסורה שלא יהנו מפנה וכשהוא מספר דבר זה בודעתו שיהא נזיר מבשרה אם לא עמדינה א"נ מיירי שאמר בפי' הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ואין לתמוה כיון דאמר בפי' הכי אמאי תנא כללי רביעת דמשום דפליגי ביה ב"ש וב"ה במאי תורפי' דההוא גברא נקטיה והשתא פליגי נמי בפלוגתא דהריני נזיר מן הגרוגרות ופריך לביה' הא לא קמת הוי נזיר והוא מבשרה קאמר ומשיני לטעמיהו דבית שמאי קאמר:

הריני נזיר פרק שני נזיר

ואמר הריני נזיר מיין אם לא וכו'. ומתני' דקמתי הריני נזירה פ' הריני נזיר מיין קד' צשצילה: ועמדה מאליה. זה אינו מוסקי על לישנא דמתני' אלף לא צלצד דצלשון המשנה אס עמדה? והוא מוסקי תיבת לא אלף ממילא אמר שכן נעשה המעשה שעמדה מאליה:

ב"ש. תורפ' דההוא גברא משום

אוקמה ג] בידיה והא לא

אוקמה. פ' תורפיה גילוי דעמו כלומר

ז"ש סבירא להו כי אמר האדם כי האי לישנא דעמו לומר כן העולם סצוריס שהפרה רצוה כל כך בחזק שאין אדם יכול להעמידה הריני נזיר כלומר אע"פ שאין לזנוי להיות נזיר דטריחא לי הריני נזיר אס לא עמדה פ"י ג] און? כח צדי נזירות תורפיה ב"ן מוקיס להעמידה בכת ואס? לא עמדה משס לא כ"ש? אס יעמידנה? ולצוקף נעשה מעשה שלא טרח צה ולא יגע צה להעמידנה ועמדה מאליה ז"ש סברי אס לא יעמידנה קאמר והא לא אוקמה הלכן חייל נזירות דהא מד"ן נזיר? א זב"ה סברי אס לא עמדה משום דרצוה היה בכת כלומר אהא נזיר אס [לא] תעמוד והיא קמתה הלכן לא חייל עליה נזירות וא"ת והשתא נמי תקשי מידי אס לא עמדה קתני וי"ל דכמה משניות משובשות ומשיטין להו צחוקי מחסרי? ד'דהכ"ו תולה רבא פלוגתא דתנאי בעמידת הפרה וא"ח"י לו לפרש פלוגתא דתנאי בעמידת הפרה אס לא יוסקי

לא צגירסת המשנה והוי מוכח דחסר לא כאן? דאי אפשר לו לפרש פלוגתייהו בע"א אלב לשניא דרמי צר חמא אינו תלוי מחלוקת התנאים (כלומר) [כלום] בעמידה אלף בנודר מן הבשר אי חייל עליה נזירות אי לא ולדידיה ודאי קשה מידי מאליה קמתי דלא מוכח מפלוגתא דתנאי דאמר מאליה ולכן אין לו כח להוסיף על לשון המשנה וא"ת וליפריך להי כהדיא למה לי פרה רצוה לתנא? זה אס עמדה מאליה ליפלוג כהדיא בנודר בנזיר מן הבשר אי חייל עליה נזירות ולזנו ז"ש לשיטתן וז"ה לשיטתן וי"ל דה"ג סריך מידי מאליה קתני ולא הוקשה לו עיקר קושיא זו אלף לנגלג עליו ולומר כיון דאינה פלוגתא דתנאי כלל בעמידת הפרה אין לן כח להוסיף על לשון המשנה מאליה וכיון דתנאי לא פליגי בעמידת הפרה א"כ תקשי לך טפי (א"כ) למה לתנא הזכיר כלל בעמידת הפרה ליפלוג בנודר מן הבשר ולילנו לשיטתן ולא הזכיר קושיא דמאליה אלף להזכיר לו דפלוגתא דתנאי לא תליא בעמידת הפרה כלל ומעתה תקשי לך קושיא חזקה טפי דליפליגו צבצר להדיא ולילנו לשיטתן: **א'ימא סיפא** מ' קא מתפסי בה מידי. כלומר אמאי פליג רבי? א"ת ק' דהפרה לא היא אלף כקרבן צעלמא הכי לא התפיס בלשונו קונס לומר פרה זו כקונס או כקרבן אלף נזיר מיין להדיא אס לא עמדה כו' א? אלף ה"ג כגון דאמר הריני נזיר [מצשרה] אס לא

עמדה ועמדה מאליה וכו' והשתא נחלקו בלשון כדפרישית לעיל ונחלקו נמי כי נדר מן הבשר אי הוי נזיר לכל מיילי וא"ת והשתא כיון דאוקי רבא פלוגתייהו בעמידת הפרה למה לו להגיה להוסיף תיבת לא על לשון המשנה והא יכול לפרש בלא הגהה ותוספת כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אס עמדה והעמידה חייל נמי אבל מיילי דז"ש לשיטתן וז"ה סברי אס עמדה מאליה משמע והוא לעמידנה בכת הלכך הוי נזיר מצשרה וכיון דחייל נזירות אצשרה חייל נמי אבל מיילי דז"ש לשיטתן וז"ה סברי אס עמדה מאליה משמע והוא לעמידנה בכת הלכך הוי נזיר מצשרה אפי' אצשרה י"ל דאה"ג אלף? ה' ודאי לא הוו פליגי ז"ה לומר דלא ליהוי נזיר דכיון דקאמר יהיה? נזיר אס (אמר) עמדה משמע בכל ענין שעתמוד צין ע"י עצמה צין ע"י אחרים הוי נזיר ועי"ל דאין דרך הנודרין לומר צהאי לישנא לז"ש שתלה נזירותו אס עמדה פירוש אס אעמידנה דטרע צה צעל כרחו להעמידה כדי שיחול עליו נזירות דכיון דהפ"ג א? להיות נזיר [לימאן] כהדיא הריני נזיר למה תלה נדרו בעמידת הפרה אלב בלשון זה דרך העולם לידור אהיה נזיר אס לא עמדה פירוש אס לא אעמידנה כלומר אע"פ שאיני נזיר צריון הריני מקבל עלי נזירות אס לא יהיה לי כח להעמידנה ו' אהיה נזיר לא שאני? חפץ בנזירות להכי מוסקי על לשון המשנה לא כדי לפרש בלשון שרגילות לומר ולידור וא"ת ומאי קא עביד צריכותא לעיל מתרתין תלת והא צהא נחלקו כאן מחלוקת חדש צהאס לא עמדה ו' מאליה ח' י"מ דשמא כל הסירוזיס שמירך הש"ס צחס רבא לא תירך מעולם ולית ליה צמיי ואלת וזו תירך רבא כ"ה תירוך אחרון מצשרה אס לא עמדה אלב תירוצי קמאי לא רבא תירך אלף משום דהקשה ארמי צר חמא הוזכר צש"ס צשמו דז"ה רשכחנא ציצמות פרק החולץ (דף לה): דקאמר מיתיעי הכונס וציצאה לא פליג כלל עליה דהא קאמר צמר הכי צביאה דכ"ע לא פליגי וכן לקמן פ"ג (דף ק.ו.) וצלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו' לא ששמעינא ה פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע"כ פליגי נמי בנודר מן הבשר דאס לא כן ליפלגו מן היין כהדיא בעמידת הפרה ומדרכי יהודה מוכיח? דלא בנודר מן היין פליגי דאהא לא הוה פליג רבי יהודה אלף על כרחק הנודר? מצשרה והלכו לשיטתן ואהא קא עביד צריכותא לעיל ומכל מקוס גס בעמידת הפרה פליגי דאס כן? ליפלוג צבצר להדיא למה לי להזכיר פרה אס עמדה צמתני' אלף ע"כ גס בעמידת הפרה נחלקו ואס תאמר ומאי דוחקיה למימר וצית הלל סברי תורפיה דההוא גברא כו' וצריך לומר דבית הלל לטעמייהו דבית שמאי קאמרי לימא דז"ה [סצרין] דלא הוי נזיר צמה דנזיר? מן הגרוגרות וי"ל דע"כ ז"ה אתי לפלוגי נמי בעמידת הפרה דאי בנודר מן הבשר ולטעמייהו ליפלגו צבצר לחודה דליכא למימר שנה עמידת הפרה לאשמועינן דב"ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת דז"ש לחוד אתא לאשמועינן אלף על כרחק טעמא דז"ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי' כ? כשמו זה א? [מן] הבשר לא חייל אלב כ? מיילי דנזירות כדמשמע להו בצגרורות וי"ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין צפי' ותלה נדרו בעמידת הפרה דלא חייל עליה נזירות לבית הלל משמע להו משום דרצוה היא והא קמתה:

הריני נזיר פרק שני נזיר

ז"ש סברי תורפיה דהאי גברא כו'. כלקמיה מוקי לה. ואמר לנו המורה אע"ג דלא א) תני לה רבא כהדיא צהן קמיימא צהאס לא עמדה ועמדה מאליה דצדין הוא דהוה ליה למיתני הכי דקאמר לה נמי צאדך תירווא דמתרן לה אלף א'אמורא דמסדר הש"ס כיון דשמעיה לרבא דאמר מילתא דאית צה פירכא לא צ'אנתי לסיומיה למילתיה ופריך ליה כדפריך צשלמא פרה צת קרבן היא והדר ממליף שיטתו ג'דמעיקרא דמוקי לה בצגון דלמר הכי עלי קרבן ד'והדר מוקיס לה בצגון דלמר הריני נזיר מיין ומסיים למילתא:
א) **צשלמא פרה צס קרבן היא**. צשלמא לגבי פרה מליט מוקמת לה בצגון דקאמר הכי עלי קרבן דהוי נזיר ו') דהואיל דצת קרבן היא כלומר דקא שייכא צכלל קרבן אע"ג דצקרבן נזיר לא שייכא ליכא למימר כ'אומר הכי עלי קרבן נזירות דמי והוי נזיר אלף לגבי דלת היכי קיס להו לז"ש הכי צשלמא גבי גרוגרות איכא למימר הואיל ופיירי הוא מיתלפי צעניציס ויש צלשון הזה לשון נזירות אלף לגבי דלת כי קאמר הכי היא עלי קרבן אס לא נפתח מי שיך צקרבן נזירות כלל: **אלא אמר רבא ג'ון שיהס פרה רצוה עומדת** ואמר כצבורה פרה זו שאינה עומדת לעולם לא מאליה ולא ע"י אדם? **ואמר הריני נזיר מיין אס לא עמדה**. ומתני'

דקמתי אס עומדת הכי משמע היא סצורה שתהא מתעכבת שס הריני נזיר אס מתקיים מתצנתה שתהא עומדת שס אלף אני אעמידה ועמדה מאליה. ומתני' ליכא ללאקשווי השתא כדמקשינן לעיל מידי אס עמדה מאליה קתני דהא רבא גופיה לא שני ליה הכא צין עמדה מאליה צין עמדה ע"י אחרים: וצהא פליגי דז"ש **סברי תורפיה דהאי גברא**. עיקר של זה לא הות אלף אדעתא דליהו לוקיס לה צעל כחה והאי דקאמר אס לא עמדה אס לא אעמידה במשמע והלכן כיון דלא אוקמה הוי נזיר ה': **ואמר הריני נזיר מיין כו'**. לא איצטריך א) למימר אלף הריני נזיר אלף משום דמשני לעיל מצשרה אמר הכא מיין לאפקוי משניא קמיימא ו'. א' וקא מהדר ליה רבי יהודה לתנא קמא לא כשאתה סבור צדמתפסיס צפרה ליהוי נזיר כך אמרו ז"ש אלף אף כשאמרו ז"ש דמיתפסיס צה לא אמרו צצאמר הכי פרה זו עלי קרבן דהוי נדרו ואינו נזיר אלב צדלת לא פליג ר' יהודה דהא לא שייכא לישנא דנדרים גבי דלת כלל: **וצ"ה אמרי**. ח' וטעם משום דקמת לה הוי נזיר הא אס לא קמת הוי נזיר: **והאמרת**. לז"ה דכל היכא דאמר הריני נזיר מבשרה לא הוי נזיר דומיא דמ"ד הריני נזיר מן הגרוגרות דלא הוי נזיר: **לטעמייהו דז"ש קאמרי להו לדידן כו'** מתני'

דאוקי נמי כי נדר מן הבשר אי הוי נזיר לכל מיילי וא"ת והשתא כיון דאוקי רבא פלוגתייהו בעמידת הפרה למה לו להגיה להוסיף תיבת לא על לשון המשנה והא יכול לפרש בלא הגהה ותוספת כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אס עמדה והעמידה חייל נמי אבל מיילי דז"ש לשיטתן וז"ה סברי אס עמדה מאליה משמע והוא לעמידנה בכת הלכך הוי נזיר מצשרה אפי' אצשרה י"ל דאה"ג אלף? ה' ודאי לא הוו פליגי ז"ה לומר דלא ליהוי נזיר דכיון דקאמר יהיה? נזיר אס (אמר) עמדה משמע בכל ענין שעתמוד תיבת יעמידנה משל אס לא עד עמדה משס לא כל שכן אס יעמידנה מן תיבת אס לא עד עמדה יעמידנה מתקן וי"צ וחס לא עמדה משמע לז"ש אס לא יעמידנה כז"ל אי"מ: ד] בא"ד ומשינן להו חסורי מיספא דכי נמחק תיבת דהכי וי"צ דהא: ח] ב"ה ארמא סיפא וכו' אס לא עמדה וכו' י"צ ולע"ד דלאן ה"ק' ואח"כ מהי"ד אלף ה"ג וכו': ו' [בא"ד כלומר אע"פ שאיני נזיר בצלון הריני מקבל עלי נזירות אס לא יהיה לי כח להעמידנה ואס יהיה לי כח להעמידנה לא אהיה נזיר כז"ל אי"מ: ו' [בא"ד והא כהא נחלקו כ'אן מחלוקת חדש צהאס לא עמדה ו' מאליה ח' י"מ דשמא כל הסירוזיס שמירך הש"ס צחס רבא לא תירך מעולם ולית ליה צמיי ותלת וזו תירך רבא כ"ה תירוך אחרון מצשרה אס לא עמדה אלב תירוצי קמאי לא רבא תירך אלף משום דהקשה ארמי צר חמא הוזכר צש"ס צשמו דז"ה רשכחנא ציצמות פרק החולץ (דף לה): דקאמר מיתיעי הכונס וציצאה לא פליג כלל עליה דהא קאמר צמר הכי צביאה דכ"ע לא פליגי וכן לקמן פ"ג (דף ק.ו.) וצלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו' לא ששמעינא ה פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע"כ פליגי נמי בעמידת הפרה דאי בנודר מן הבשר ולטעמייהו ליפלגו צבצר לחודה דליכא למימר שנה עמידת הפרה לאשמועינן דב"ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת דז"ש לחוד אתא לאשמועינן אלף על כרחק טעמא דז"ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי' כ? כשמו זה א? [מן] הבשר לא חייל אלב כ? מיילי דנזירות כדמשמע להו בצגרורות וי"ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין צפי' ותלה נדרו בעמידת הפרה דלא חייל עליה נזירות לבית הלל משמע להו משום דרצוה היא והא קמתה:

תיבות י"מ ז"ל הג"ה ואמרי תיבות לקמן פ"ג דף קז וח' ז"ל על כאן הג"ה אי"מ: ח] בא"ד וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפילו כשמו זה על הבשר לא חייל אלב מיילי דנזירות י"צ ר"ל צין נזירות מיין צין נזיר מבשר כמו שס"ל גבי גרוגרות וחס קן מאי נפקא מינה דתלה בעמידת הפרה א"ת:

יהיה שתאמר הפרה עלי כקרבן הא לא מתפסי בה מידי אלא אמר בפירוש הריני נזיר מיין: אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה והי"פ אלא פירושא בסבורה פרה זו שאינה עומדת שאינה חפצה לעמוד ונסתבה ואומרת אהא נזיר מופרשת ואסורה שלא יהנו מפנה וכשהוא מספר דבר זה בודעתו שיהא נזיר מבשרה אם לא עמדינה א"נ מיירי שאמר בפי' הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ואין לתמוה כיון דאמר בפי' הכי אמאי תנא כללי רביעת דמשום דפליגי ביה ב"ש וב"ה במאי תורפי' דההוא גברא נקטיה והשתא פליגי נמי בפלוגתא דהריני נזיר מן הגרוגרות ופריך לביה' הא לא קמת הוי נזיר והוא מבשרה קאמר ומשיני לטעמיהו דבית שמאי קאמר:

מסורת הש"ס

א) מכאן שיך לעיל ע"ה,
ב) ע"כ שיך לנסן,
ג) גיר אי"מ קאמר,
ד) גי' אי"מ ר' יהודה,
ה) גי"א דלא,

הגהות הב"ח

א) נב' ובי' סבוי תורפיה דהאי גברא משוט דרביעאל:
ב) שם אלף צאמרי הכי פרה זו עלי קרבן וכו' מי קא מתפסיס צה פרה אלף שערד מן היין וכו' אי קשה אמאי פליג ר' יהודה דשפיר קאמר מ"ק דלז"ש הוי נזיר ומסרינן אלף דמתפסיס צפרה דקאמר לאו הריני נזיר מבשרה וכו' דלעיל אלף קאמר אס לא עמדה:
א) רש"י ד"ה ז"ש סברי וכו' אע"ג דלא קאמר לה רבא כהדיא צהן קמיימא אב לא וכו' מאליה בריין הוא דהוה ליה למימר הכי וכו' קרבן היא וכו' והדר ממליף:
ו) ד"ה צשלמא וכו' דהוי נזיר הואיל כז"ל ואות ד' נמחק:
ה) ד"ה ואמר הריני וכו' לא איצטריך ליה למימר וכו' קמיימא ה"ק' דאמרי מ"ה אלא כגון דאמר הריני נזיר מבשרה וכו' וקא מהדר ליה וכו' ליהוי נזיר לא קן אמרו: ו' ד"ה וצ"ה אמרי טעמא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אימא סיפא וכו' מתקמא דב"ש איני לאשמעינן. ק"ל הא לפי קושיות התוספות ליכא פלוגתא בידור זה דאס לא העמידה ועמדה מאליה דמיקרי מתקיים התנאי גס לב"ה ואס היה אומר הריני נזיר מיין הוי נזיר אי"כ הך חידוש הוא להלכתא ולא שיך צוה טעמא דז"ש לחוד אתי ללשמעינן וי"ע:

הגהות מהר"ב ורשבורא

א] רש"י ד"ה ואמר כו' וקמהדר ליה ז"צ עיין אי"מ:
ב] תוס' ד"ה ז"ש סברי תורפיה דהאי גברא משוט [ואקמיהו] צדיח הוא עכ"ל ז"צ עיין אי"מ לעיל ע"ה כמיוס ד"ה הכי עלי והכל ע"כ נדור אחד לפי הגהתו ע"כ זה הדבור ע"י ע"ש:
ג] בא"ד פ"י אס אין כח צירי להעמידה בכת ואס לא עמדה משס לא כל שכן אס יעמידנה מן תיבת אס לא עד עמדה יעמידנה מתקן וי"צ וחס לא עמדה משמע לז"ש אס לא יעמידנה כז"ל אי"מ:
ד] בא"ד ומשינן להו חסורי מיספא דכי נמחק תיבת דהכי וי"צ דהא: ח] ב"ה ארמא סיפא וכו' אס לא עמדה וכו' י"צ ולע"ד דלאן ה"ק' ואח"כ מהי"ד אלף ה"ג וכו': ו' [בא"ד כלומר אע"פ שאיני נזיר בצלון הריני מקבל עלי נזירות אס לא יהיה לי כח להעמידנה ואס יהיה לי כח להעמידנה לא אהיה נזיר כז"ל אי"מ: ו' [בא"ד והא כהא נחלקו כ'אן מחלוקת חדש צהאס לא עמדה ו' מאליה ח' י"מ דשמא כל הסירוזיס שמירך הש"ס צחס רבא לא תירך מעולם ולית ליה צמיי ותלת וזו תירך רבא כ"ה תירוך אחרון מצשרה אס לא עמדה אלב תירוצי קמאי לא רבא תירך אלף משום דהקשה ארמי צר חמא הוזכר צש"ס צשמו דז"ה רשכחנא ציצמות פרק החולץ (דף לה): דקאמר מיתיעי הכונס וציצאה לא פליג כלל עליה דהא קאמר צמר הכי צביאה דכ"ע לא פליגי וכן לקמן פ"ג (דף ק.ו.) וצלישנא דבית שמאי סברי תורפיה דההוא גברא וכו' לא ששמעינא ה פלוגתא מגרוגרות ויש לומר דע"כ פליגי נמי בעמידת הפרה דאי בנודר מן הבשר ולטעמייהו ליפלגו צבצר לחודה דליכא למימר שנה עמידת הפרה לאשמועינן דב"ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת דז"ש לחוד אתא לאשמועינן אלף על כרחק טעמא דז"ה אתא לאשמועינן כי תלה נדרו בעמידת הפרה דלא חל נדרו אפילו על הבשר וא"ת סוף סוף מאי נפקא מינה לבית הלל והלא אפי' כ? כשמו זה א? [מן] הבשר לא חייל אלב כ? מיילי דנזירות כדמשמע להו בצגרורות וי"ל דנפקא מינה היכא דנדר מן היין צפי' ותלה נדרו בעמידת הפרה דלא חייל עליה נזירות לבית הלל משמע להו משום דרצוה היא והא קמתה:

^[1] נראה דל"ל שמתנא התנא תיבת לא אלב עמדה וכו' ועי' תוס' ד"ה ז"ש א) צ) בלאה דל"ל כצבורה פרה זו שאינה עומדת והכי הריני נזיר מבשרה וכו'